

Frelserens Sjælsangst i Gethemane.

(Mat. 26, 36-46.)

Da Johannes den Tøber engang saa Jesus komme til sig, sagde han: „Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd!“ At Frelserens store Sjælsidelse i Gethemane Høve hin Skjærtorsdag Nat, naar vi en liden Forestilling om, hvor tung den Byrde var, som han bar. Skjønt Frelseren var Verdens Synd gjennem hele sit Liv, saa er det dog først nu, vi ret for alvor naar se, hvor meget Frelseren maatte lide under Verdens Syndbyrde. Nu først begynde for Alvor den Strid, om hvilken Frelseren lidt senere sagde: „Denne er Eders Time og Rødfæls Magt.“

Etterat Frelseren havde lyst Paaskefæstemet sammen med sine Disciple hin første Skjærtorsdag Aften, da han indstiftede den hellige Nadver, „Da kom Jesus med dem til en Gaard, som kaldtes Gethemane, og sagde til Disciple: Sætter eder her, medens jeg gaar bort derhen og beder. Og han tog Peter og de to Zebedæers Søner Jacob og Johannes; med sig og begynde at bedrøves og sværtlig at angstes. Da siger han til dem: Min Sjæl er bedrøvet indtil Døden, bliver her og værger med mig!“

Jesus lidelses Byrger var nu faldt til Jorden, og det maatte lønnes. Nu var den af Faderen bestemte Time kommen, da Sønnen „skulde træde Versekæret alene, som hans Allder leve blodige,“ og aabenbaret for os sin uendelige Kjærlighed.“ Han, den hellige, rene og uskyldige, som ikke vidste af Synd, og som havde Livet i sig selv, for hvem Døden alt saa var noget helt fremmed, han skulde nu selv dø, og det endog den mest forsmædelige, ja den største Forbryders Død.

Frelseren skulde jo ikke lide Døden for sin egen Skyld, nei den Død, som han skulde lide, var en Død i andres Sted. Han var det Guds Lam, der bar Verdens Synd, og det var altsaa hele Verdens Synd, han ved sin Død skulde forløse. Og han skulde lide Døden i fuldeste Forstand, nemlig som Syndens Seld. Det var ikke den legenslige Død, som voldte ham sin Sjælskval, men det var de voige

Delvedes kvaler, som han maatte lide. Det var særlig disse han kjempede med. Det var Guds Bredes Skaal i al dens Bitterhed, han nu skulde tømme. Alt dette var det, som nu saa levende fremstillede sig for hans Sjæls Alvidende Øie, og som gjorde at han „begynde at bedrøves og sværtlig at angstes,“ og saa vemodig klage sin Hjerteskal for sine almægtige Disciple.

Sor Herres og Frelseres Sjælskamp i Gethemane Høve som ikke blot tilgik i disse Klageroab, men Angsten og Lidelsen i hans bestemte Sjæl blev saa stor at han tre Gange faldt paa sit Ansigt paa Jorden og bad: „Min Fader! Er det muligt da gaa denne Kalk fra mig!“ Ja, hans Sjæls lidelse blev saa stor, og han kjempede saa haardt, at Blodet pressedes ud gennem Svødeporene og blandedes med Svøden, som faldt i tunge Draaber paa Jorden. Sandelig, hans Sjæls lidelse maa have været uindsigelige! Vi kan neppe engang tilnærmelsesvis gjøre os nogen Forestilling om de kvaler, som Frelseren her led. En Afgrund af Bedrøvelse omgav hans Sjæl. Det var, som om Sjæl og Legeme skulde rives fra hverandre. — ja som om hele Hjelvedes Rødfæls nu kom over ham. Det var Satan, som nu gjorde den sidste store Krofts Kustrængelse for at fælde ham, der var kommen for at fratage ham hans Rov.

Intet Under da at det trofaste Frelserherte skælver og bærer under den Byrde, som han bar. Han, som selv havde trostet og opreist saa mange andre, — ja, han som saa overvættede havde vist sig at være en Herre over al sjælselig og legenslig lidelse, han synker nu selv til Jorden under denne Sjælsangst. Tre Gange henvender han Faderen om at tage denne lidelses Kalk fra ham, som han nu mærker er isshænet ham til dens største Rand. „Han søger, som om det vil blive uholdelig at drikke den. Det er, som om han et Glimt glemmer lidelses Rødfælsens lidelse.“ Men saa tilføjer han: „Dog ikke som jeg vil, men som du vil.“ Den er villig til lydighed at underkaste sig Faderens Vilde. Det er, som om han vil sige: Er det ikke muligt at

frelse verden paa nogen anden Maade, saa er jeg dog villig til at drikke denne lidelses Skaal til sidste Draabe. At Frelseren under denne Sjælsangst bad Faderen om at tage denne lidelse fra ham, som han selv villig havde paataget sig, det vidner om hvor stor denne lidelse var, og hvor meget vor Forløsning har kostet ham.

Se, saaledes led Kristus — saaledes udgjød han sin blodige Svøde for Verdens Syndskyld, for dine og mine Synders Skyld, kjære Læser; vi som neppe engang betænker os paa meget for vore egne Synders Skyld, at de skulde afsprede os og saa meget som en Angerens Taare.

Hvorledes gjengjelder vi saa Frelserens Kjærlighed og den Smerte han har lidt for os? Se, „det har han gjort altsammen derfor, at jeg skal være hans egen som en sunderlig Tug og Hæne ham respektfuld, uskyldig og salig og stedse i hans Rige leve og reglere med ham i al Evighed,“ som vi har lært i vor Katekismus.

Kjære Læser, hører du Jesus til, hører du ham, og elsker du ham? Betænk at ogsaa du med din Synd var med at volde Jesus denne Sjæls lidelse. Lad os derfor ikke tage det let med Synden, men alvorlig komme ihu, hvor meget Frelseren har lidt for dens Skyld. Han led alt dette, forat vi skulde gaa fri for denne Sjælskval i den evige Jordnærmelse. Gaa der i Troen omvænnet ham som sin Frelser, han skal gaa fri. Men den som ikke vil tro paa ham og ikke tage imod hans Fortjeneste, han vil selv engang i Delvedes evige Afgrund til evig Tid saa smaa Frelseren her led.

Tre Gange under denne Sjælskamp som Frelseren og sandt Disciple levende. Frelserens store lidelse formaaede ikke engang at holde dem vaagne. Forgjæves had han dem vaage en Time med sig. Deres Svøm forsøgede endog hans lidelse, som han maa vemodig klage: „Saa kunde I da ikke vaage en Time med mig?“ og: „Sove I fremdeles og hvile eder? Se Timen er u. r. da Menneskens Søn skal formædes i

Sunderses Svøm

Gaa se alene maatte den kjære Frelser stride og lide under den Byrde han bar. Jorden som i Natens Stillehed, ogsaa Disciple som, disse som stod ham nærme. Ja, endog Himmelen syntes lukket; Faderen svarede ham ikke paa hans Bøn. Tre Gange vendte han tilbage og i største Sønderknuselse faldt han paa sit Ansigt paa Jorden, bad og stred over Gang heilige. Hans vedholdende Bøn blev dog tillyst kronet med Seier, idet „en Engel fra Himmelen aabenbaret for ham og styrkede ham.“

Som Disciple ikke formaaede at vaage med Frelseren en Time i Bøn og paalidelige, saaledes gaar det nok ogsaa ofte os. Gaa vi er betungede af Syndens Svøm og henfoldne til Uvigeandighed og Utrofast. Men ikke ogsaa vor Naarvaagenhed gjør Frelseren bedrøvet? Lad os da tage Herrens Formaning til Disciple til Hjerte: „Staar op og beder, at I ikke skulle komme i Fristelse!“

Walt. B. K. Worlen.

Hvorfor Jesus Død foregik uskuttig og for hans Synders Rødfæls.

Om Herren uden nogen Synd og uden nogen Smerte, i Stillehed og for sig selv i en Afstrøg eller paa et øde Sted eller i et Hus eller hvadsomhelst ellers havde skiftet Væjning og derefter igjen vildtlig havde vist sig og sagt, at han var opstanden fra de Døde, saa vilde alle tænkt, at han var med Fødder, og endda mindre vilde han være bleven troet. Naar han talte om Opstandelsen, da der var et Angen var, som kunde bevise hans Død. Døden maa gaa frem for Opstandelsen; thi der vilde ikke være Opstandelse uden forudgaaende Død. Hvis derfor Legemets Død havde gaaet hemmelig for sig et eller andet Sted, saa var, naar Døden ikke indtoges og heller ikke ike i Vidners Paalun, ogsaa hans Opstandelse ubemærket og ubevinduet. Eller hvorfor forkyndte han, da han var opstanden, Opstandelsen og skulde lade Døden gaa ubemærket for sig? Eller hvorfor uddroes han Dømmene for alles Pine, gjorde den

blindsigtede fjende og jerdvandlede Bønder til sin far ved disse Ting at blive troet som Guds Ord, men undløb for alles Pine at vide, at det Tædelige var blevet uformentligt, for at han kunde blive troet som den, der er Troet? Hvorledes skulde og saa hans Disciple kunne hørt Prindsdighed til at tale om hans Opstandelse, naar de ikke havde kunnet se, at han først var død? Eller hvorledes skulde de have kunnet vinde Tro, naar de sagde, at først var Troet, saa Opstandelsen, der som de ikke havde hørt dem, for hvem de talte saa frimodigt, til Vidner om Troen? Thi naar endog da, naar haade Troen og Opstandelsen skede, som de skede, for alles Pine, de daværende Forfattere ikke vilde tro, men endogaa nægte dem, som havde set Opstandelsen, til at benægte den, hvor mange Gudsord for Bønder vilde de da ikke have fundet paa, hvis disse Ting var gaaede for sig i det skjulte? Men hvorledes skulde de dødens Ende og Seieren over den være bleven kundgjort, saafremt han ikke for Alles Pine havde udføret den og saa godgjort, at den var død, gjort kraftløs for Eftertiden ved Kongemets Hørfærdighed. — (Athenasus, 1 373.

Jungstedts som hjemme.
En Fortælling
— af —
Sæbba Stretton

Ruffin var knæet ned foran Gulens lave og trange Kabiner, hvor han, naar der indtraadte et Dieblit Stillehed, troede at høre sit grædende Barns Stemme fra det sorte Mørke indenfor.

„Jok vil snart være der med Redskaber, Ruffin,” sagde Guds Herren, som stod hos, „og vi skal snart saa den lille Gut ud.“

„Jeg er borte borte for, at Taget skal styrte ind ved vort Arbejde,” svarede Ruffin med forfæret Stemme. „Der har nemlig regnet saa meget, at Overfladen paa flere Steder er sunket dybt; hvis Taget vælter os og der ikke Gut starter ned, saa vil han dø af Angst, for vi laar ham udgravet. Naar Gullet blot havde været saa stort, at en Mand kunde krybe igennem et Hul, som ikke er større end en Amsnugle, det kan han en saa spinkel liden Skabning som lille Willie.“

En utvovet Stillehed fulgte paa disse Ruffins Ord. Thi ingen Jorder eller Moder vil sætte et af sine Børn ud paa Tøil ved at udførelse dem for Jorden ved at krybe ind igennem de mørke Gange i det gamle Stenbrud.

Men midt under denne Stillehed hørtes tydelig en sagte, dampet Stemme.

„Jeg kan krybe derind,” sagde den, „jeg hader den gamle Grube ud og ind.“

„Jomael Redman!” raabte et halvt Dusin Stemmer glad, „han er den rette, fremskr nogen anden.“

Han sætte sig travngt ofsted hen til Gulens Kabiner, hvor Lyset var mørkest. Den magre, i sin Bæret ligesom strubede Gut i sine fillede Klæder og med det sørgmodige Ansigt stod der lige overfor Guds Herren og sin gamle Fjende, som stirrede paa ham, halvt med Skam, halvt med Gode.

„Moder har sendt mig,” sagde han, „idet hun tog den gamle Gut af for Guds Herren, „hun ligger for Troen, og jeg tror ikke, at jeg ser hende mere; men hun kunde ikke dø rolig med Tanken paa den lille Gut, som var gaaet vild i Stenbruddene. Og Moder sagde, at naar jeg tilgiver ham det, saa vil Gud tilgive mig og endog modtage mig paa det Sted, hvor hun gaar hen. Jeg saa her den foregaaende Nat, og hørte, hvorledes Jordbunden foigtede. Brug ikke Eders Redskaber her!“

Jomael ventede ikke paa Svaret, men lagde sig ned paa Jorden og tråd ind igennem den trange og lagtede Tunnel, hvorigennem han som Barn saa ofte havde krobet. Han raabte til dem, da han havde naaet Schakten, hvor han kunde staa opreist, og de saa, at han havde Vds.

Men stog derpaa forstummede enhver Lyd, og ethvert Spor af ham forsvandt, og Guds Herren og Ruffin stod og fra sin knælende Stilling, i hvilken de havde seet ind i Gulen og lættet, og Englernes usadige Vds vi alle Taarer i deres Pine.

„Jeg vil gjøre en Mand af denne Gut,” sagde Guds Herren med bevæget Stemme.

„Gud, den almægtige, bringe ham og Willie friske tilbage,” raabte Ruffin, idet han atter sank i Skam. „og jeg vil anse ham som min Søn, det vil jeg saa længe jeg lever. Der til hjælpe mig Gud!“

Saa stille og rolig var Fjellsmængden fra Landebøgen, som nu omringede Gulen, at man kunde høre Bøndernes tunge Plassen, hvorledes det fra den gennemvadede Overflade faldt ned i de smaa Damme, som havde dannet sig nede i Dybet af de underjordiske Gange i den gamle Grube.

Pludselig hørtes Præget af en Jorderstøtning som en hær Torden, Handedrættet standsede; maalløs af Skæk, og angstfuld saa den ene hendeanden i Kuffet. Men somom Jomael ogsaa havde hørt det og vilde berolige dem, led Raabet af hans

Stemme til dem fra de mørke, dybe Gange.

„Gud velsigne ham!” raabte Guds Herren, medens et Smil et Dieblit opklarede hans angstfulde Ansigt.

„Ja,” raabte Chipchase, „han var en saa brav Gut, som nogen kan være, fordi han tog nogle Jafanere. Og den gamle Ruth, hans Moder, man kunde betro hende en hel Stue fuld af Guld. Hun er en saa trofast, gammel Sjæl, som nogeninde har levet. Jomael sagde, at hun laa for Troen, ikke sandt, Herre?”

„Ja,” svarede Guds Herren.

„Og hun har sendt ham bort for at redde Ruffins lille Gut!” sagde Chipchase, „det kalder jeg en Kristne. Ethvert Minut kan han frage en Redstyrning over sit Hoved og blive levende begravet, og den gamle Ruth ved det. Men er der nogen Sjæl i Broadmore, som tror paa Gud, saa er det Ruth, og saavist Gud vil hjælpe, skal jeg selv fra denne Dag blive et andet og bedre Knekt.“

Forpogterens Stemme bevægede, de han sagde disse Ord, og han vendte sit Ansigt fra Lyset, da han stannede sig over, at hans Røder skulde se den Standsbevægelse, han var i.

„Den gamle Ruth har hørt et tungt, haardt Ord,” sagde fru Chipchase jukkende. „Hendes Hjerte var nær ved at brikke, da de sendte Jomael i Jængiel, og siden den Tid har hun ikke været den Rone, hun var. Ja, Jomael var hendes Dieblit; men han havde en sørgeligere Skæbne end nogen af hendes sørgelige Børn; det var Ruffins Skuld, som jeg har sagt og vil sige, saa længe jeg lever. Hvad var vel det, at Gatten tog et Par elendige Ug.“

„Jeg vil tage mig ham som en Søn,” mumlede Ruffin uden at høre.

„Vi maa atter gjøre det godt for ham,” svarede Guds Herren til. „Havde jeg vidst, at han var en saadan brav Gut, vilde han aldrig være kom men i Jængiel.“

„Stille!” raabte Elise, som stod ved Siden af fru Chipchase.

I Gulen berstede der for Dieblit let en lodløs Stillehed, og hvert Dieblit sig mod den trange Jydgang. De hørte man nærmere og nærmere Skridt, af en, som usømmelig løb sig frem. Lyset næsten til Jorden og vækkende, somom hvert Skridt var det sidste, som den gamle Ruth hørte.

„Hvor er Jomael?” hurgte hun, idet hun lod sine mørke Pine gaa hen over hele Halsen, som stod der

8.

Hjængangen.

Da Jomael havde adlydt hende og forladt hende paa hendes Dødsleie, saa hun en Stund alene i faldsvendig Ensamhed. De Lyden af Jomael og

Elises Trin var hændede, var der ingen Tone mere, som naaede hendes Ore. Hun var jo vant til at være alene; men denne Ensamhed i hendes sidste Stund var hende for truflende.

En utvovet Stillehed greb hende efter endnu engang at gjense Jomael og vide, hvad han gjorde, og hvorledes det gik ham. Paa hendes Besøring var hun gaaet for at udsætte sig for Livsfare, og sørend hun fik vide, hvordan det var gaaet, havde hun en følelse, som fornaaede hendes Tanker ikke engang at feste sig ved Gud, saa hvem hun fortrøstede sig. Naar høre Humphrey kom hjem, saa vilde hun søge at bevare ham til et begive sig til Gulen og bringe hende Efterretning om Jomael, eller at sende nogen, som kunde sige hende, hvordan det stod til der.

Hvorledes kunde hun dø i Fred, medens hendes Søn var i Livsfare? Hun rejste sig op i Sengen og antrengte sit Ore for at opsnappe en eller anden Lyd af Stemmer eller Skridt fra det fjerne; men alt var og blev stumt og stille.

Da kom der over hende en feberigt Kraft, Dødens Kraft.

At være et eller andet Sted i Karveden af Jomael, at se Ansigtet omkring sig og at høre sine Røders Stemme, syntes hende aldeles nødvendigt. Med svage, men hurtige Jander tog hun paa sig sine gamle lichte Klæder, som hun troede for altid var lagt tilside, og med vækkende Skridt gik hun nedad den bratte Stige.

Den friske Aftenluft strømmende viede imøde, kulkede hende og gav hende den følelse, at hun det enformige triste Ophold i det varme, mørke Tagrum var Skuld i, at hun troede, hun saa snart maatte dø. Men da hun gik videre gennem det tætte Træ og neppe havde faaet Skærter, at hun kunde bese Gøsfærgene tilside, som stængte Vejen for hende, lagde Dødens løvende Haand sig tungere og tungere ned paa hende. Hun hørte sine Røders Stemmer i Skoven; men hun fornaaede ikke at raabe saa højt, at disse hørte hende. Anglene sang i de høieste Trætoppe, hvorfra de endnu kunde se det sluttende Aftenkvar; men hendes Øi laa i dybt Mørke, og Synet begyndte at følge hendes Pine.

Halvt blind, smilende over Trætopperne, nær ved at falde sammen af Træthed, men drevet af sin inderlige Hjærlighed til sin Søn naaede hun endelig Gulen. Hun var kommen for at dø i sin Søns Nærhed.

„Sagde han ikke, at hans Moder saa for Troen?” sagde en af Bønderne, som traadte tilside for at gjøre Plads for hende. Men saa snart de ned Englernes Sin kunde se hendes

Kuffigt, saa de, at hun var nær Døden.

Hun gik med vakkende Skridt lige hen til Hulen og sank med tungt Haanedbræt ned paa Jorden, medens hendes dybt indtrukne Fine lysle i forklaret Glans.

Ruths drag sig i dyb Skrak tilbage fra hende; men hun smilende svagt og vinkede med Haanden, at hun skulde blive ved at holde Vaagt paa det Sted, hvor hun havde staaet, siden Jonael tråd ind i det gamle Stenbrud. Og hun stod der bleg og greben af Skrak og saa paa hende, som var hun kommen tilbage fra de døde.

"Ruth," raabte Fru Clift, idet hun traadte ud af Mangden, "hvoreledes er du kommen hid?"

Hun satte sig ved Siden af hende paa Jorden og tog det groe, gamle Heved og lagde det i sit Skød. Ruth saa tankefuld paa hende og smilende sine sidste Stræker for at svare.

"Jeg var borte," svarede hun, for at jeg aldrig skulde se Jonael mere. Og Gud hjalp mig. Den arme Gut vilde blive ude af sig selv, hvis han ikke til gjenle mig. Og det vil blive mig lettere at dø her end ganske alene hjemme."

"Der burde dog nogen af os have tænkt paa hende," sagde Væredinden.

"Det er bedst her," svarede hun, "atfer. I Jonaels Skræde. Gud har været god mod mig, saa længe jeg har levet, og han er det ogsaa nu, naar jeg skal dø. Jeg vilde heller vente paa Jonaels Tilbagekomst her end være noget andet Sted i hele Verden. Men vil jeg nu ikke mere kunne gjenle Jonael, og han var mig tidligere en god Kusbund."

"Ruth Medway," sagde Gudsberren, idet han talte langsomt og tydelig, forat hun kunde høre det, "var ikke betænket for eders Søn. Jeg vil sørge for ham og gøre en Mand af ham. Jeg lover Dem det bedste." "Hvad er det?" spurgte hun.

"Gudsberren," sagde Væredinden sagte.

"Jeg takker Dem, kære Herre," sagde hun med stor Kærlighed; men jeg frugter for, at det nu er for sent. Han rejser til et Land, hvor han har bedre Udsigter, ja snart jeg er død. Han vil ikke forlade mig, Herre, ikke saa længe jeg lever, om han ogsaa af den Grund skal lide Sanger. Men han vil rejse, ja snart jeg er død."

"Jeg vil sørge for, at det lønner sig for ham at blive hjemme," sagde Gudsberren.

(Forts.)

Kirkegængerne.

En Rønge bestemte en Dag, paa hvilken enhver kunde komme til ham, og forebringe ham sine Kuldegerder. Da nu mange var forsamlede foran ham, led han dem komne frem for sig en for en og svargte dem, hvad de begjærede. Den ene sagde: "Jeg ønsker Intet og kan meget godt leve uden dig; derfor ser du mig saa sjældent. Men da jeg dog nu engang er kommen her, maa du vide at skåne paa den Hæ, som vederjæres dig." Den anden tørrede Svæden af sin Pande og sagde: "Jeg har anstregt mig meget for din Skuld; thi Vælen til dit Stof har været mig sur nok. Jeg haaber, du vil skåne paa det og belønne mig kongeligt." Den tredje sagde: "Derfor jeg havde vidst, at han der var kommen, saa var jeg bleven borte; thi vid, han har angrebet min Hæ, og jeg har endnu ikke kunnet afgive ham det. Tilmed har han talt Hånord mod dig; lad ham komme til at bøde derfor." Den fjerde saa sig om til alle Sider og sagde: "Du bor i et smukt Hus, o Rønge! Denne Sal er pragtig, og jeg kan ikke blive træt af at se paa de deilige Malerier; jeg god vilst, hvad de alle forestiller." Den femte sagde: "Kæmp nu fælder det mig ind, at jeg er gaaet hjemmefra uden at tænke, at min Forretningsveen vilde komme til mig dog. Der er noget i Udflugt, som lover mig god Fortjeneste; det vilde dog være argerligt, dersom han vilde tale med mig om det og saa ikke træffe mig hjemme." Den sjette hylede sig dybt og raabte: "Jeg er kommen for at bringe dig min dybt fælle Taf. Du har tænkt paa mig og mine og sendt mig en rig Gave, som har hjulpet mig ud af Nøden. Tænk ogsaa frendeles paa mig; jeg undsaler mig til din Bønsøgenhed." Den syvende saa op med et straalende Blis og sagde: "Herre, jeg vilde se dit Kuffigt og høre din Stemme, derfor er jeg kommen. Din Næd og Mildhed lyser i dit Ansigt, og et Ord af din Mund gjer mit Hjerte glad og giver mig gode Tanker."

Vær heraf: Mange Mennesker antiller sig helt fornemme overfor den huleste og anset det næsten som en Raadesbestyrelse, naar de under tiden indfinder sig til Gudstjenesten. Mange mener, at de beofter Gud en Tjeneste, naar de kommer i Kirke, og at de bør belønnes derfor. Mange kan ikke være ondsydlige, fordi de er bitre i Sindet og betragter snart demselv, snart hin, som værre Brødre og onde Tænker tilhøve i dem. Mange lader deres Fine stræffe omkring og bliver hengende i allehaande Ideer, som er dem vigtigere end Herren selv. Mange bliver fæleles forfulgte af deres Forretninger og

Bekymringer, at de ogsaa i Kirken udfredes af dem.

Det er godt at takke Herren for af sinelig Bessignelse og befale alt i hans Naad. Men det er endnu bedre at have sit Hjertes Glæde alene i Gud og sætte sin Sjæl med hans Ord.

Den troendes Krone.

Har de troende en Krone? Ja, de har en Krone, men deres Kroningsdag er endnu ikke kommen. De er satte til Arnger, de har noget af Røngens Vagt og Værdighed, men de er endnu ikke kronede. Men Krone er dannet. Gud behøver ikke i den kommende Tid at give Besjaling til, at den skal forberediges; den er allerede færdig og ligger i Herlighed. "Kærlighedsens Krone er henlagt til mig."

For førsteklases Fotografier henvend dem til den velkendte dygtige norske Fotograf J. P. AABERG 1322 Pacific Ave. Tacoma

DR. J. W. & H. D. RAWLINGS Tænder 217-218 Warburton Bldg. Telephone Main 5195 Cor. C & 11th Sts. Tacoma, Wash.

DR. L. N. JACOBSEN Norsk Læge og Kirurg Kontor 10-12, 2-4 og 7-8 Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg Seattle, Wash. Office Phones—Main 6177; Ind. 2292 Residence: Ind. 3020.

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT Dentists 1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

C. C. MELLINGER Begravelses-Direktør Skandinavisk og Tyak Tales Phones Main 251. Home A 1251 910-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

Student - Supplies of all Kinds Vaughan & Morrill Co. 926 Par. Ave., Tacoma, Wn.

Udtag fra Luther Publ. House. Steamship Agency Billetter paa alle første Klasses Linier VISELL & EKBERG 1308 Pacific Avenue Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy Standinavil Apotek. Ole B. Lien. Harry B. Selvle DRUGS, CHEMICALS, TOILET ARTICLES. Recepter udfyldes nøjagtig. M. 7314 1102 Tacoma Ave.

LUTHERSK PILGRIM-HUS No. 8 State St., New York. Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Besøgende. Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Huset og staaer Emigranterne til med Raad og Daad.

The Post Office Confectionary Store. Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery D. CARL PEARSON. Stanwood, — — — Wash.

SAM CROW HOUSE FURNISHING COMPANY 225-27-29 Riverside Ave. Spokane Wash.

Complete Udvælg Lineoleums, Carpets, Møbler, Ovne og Crockery. Telephone Main 2424

KLAEBOE DRUG CO. (Instit 1909) For Specialitet er at efterbere Recepter indbringe fra de fremmede Lande. Stanwood, Wash.

Standinavil Begravelsesbureau C. O. LYNN Telefon Main 7745 Home A 4743 GAFFNEY & LYNN. 245 Tacoma St.

J.T. WAGNESS PHOTOGRAP ER Latest and up to date work STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL Klædeshandlere Er det norske Hovedkvarter i Everett 1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers PHONE 4 - - Office Main 166 Residence - | Red 9081 | Main 2912 Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St., Bellingham, Wn

The Linden Store Shoes and Furnishings 18 Riverside Ave. SPOKANE — — — WASH.

"Pacific Herald."

A Religious Weekly,

Kristeligt Ugeblad udgivet af Presseforeningen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the postoffice at Parkland, Wash., as second class matter.

Allt vedrørende Redaktionen indsendes til N. O. Hjerte, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Abbeder, Besøgende og Rejser indsendes til Postor Ove J. S. Frenn, 1701 So. J St., Tacoma.

Allt vedrørende dette Blads Forretning besendes af Post. S. M. Tjernagel. Være adresserede "Pacific Herald," Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

For Karet ..... \$ .75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Salme.

Barmhjertighedens gode Gud,
Som os af Raade frejste ud!
Fra Synd og Slam fra Sorg og Rød
Fra Undergang, Helved og Død,
Som du af Hjertelighedens Kæde
Os rytted ud af Helveds Garn.

Belæst es du, o Herre, Gud!
Som os vil lede ind og ud.
Dit Ord, din Skrift er Gaven Hjen,
Som Kroen var og fra Guds Søn
Dans Glass er stor, vil i os dø,
Der giver stadig Fred og Ro.

Det Segl, han gav os, Freden Hjen,
Som os af Raade Fredens Ven,
Han Mogen har at sige saa,
Dund Omhu for os paa ham saa,
Dans Seiers Død Opriisning blev,
Beredte os et Qvilested.

Hjerte Herre, du var Gud!
Som os med Omhu frejste ud;
Fra Hjelv vi aldrig løse selv,
Vi saa øde i Dødens Sveig
Da vi, som Adam og Eva var
I Død og Gaaud og Sagen klar.

Efter Faldet blev Staden stor,
Den store Sorg paa denne Jord,
Den hellige Naat overtraad var
Al to Menæsser, som skalte var
Den hærskar Fader dem skalte saa,
At de ham lydlig burde gaa.

Godt andret paa hans Brede steg?
Han ud af Paradis dem begge led
Dønnen for Brøden den sidste sig
Med Fergel og Hædse i dem steg.
Samvittigheden vidued saa
At Dømmets Dag an komme maa.

Den rette Sorg bestaar i Ved,
At vi har gjort vor Gud imod,
For Rønden han os bevist har
For Gaven han os forværet har

I Kristi Død Opriisning gav
I Tro paa ham fuldbredet har.

Tiloga os Herre den Gave Hjen,
At det blot er en Raade Hjen,
At idel Raade og Misfund
At du maa give af den Stund
Vi færdes her paa denne Jord
Digt oppe samles i evigt Nor.

Der skal Tassen og Jubelen
Bestemt forstaa's, som fra Guds Søn
Alene vor Opriisning gav
Fra dette hans Misfundheds Gavn
At idel Raade og Misfund
Dun Opriisning gav fra Helvedsgrund.

—A. Stensland.

Om Guds Time til at bringe Hjælp.

Ku er Alt ude! Jeg er ved at fortvivle! Det forbyde Gud, hjerte Sjæl! Tier Jorden, som toler Himlen. Hvor menneskelig Hjælp slipper, træder Gud til med sin Hjælp. Hjælp, Redningsmand, hjælp! jeg er lige ved at drukne. Guds Moder mente, at hendes Søn dog ikke burde lade det komme til det Hderste, men skulde skaffe Bin, medens der dog endnu var lidt tilbage, men Kristus hvarede: „Kei, min Time er endnu ikke kommen.“

Kaar Alt er ude, er det paa rette Tid. Lazarus's Søstre mente, at dersom Herren var kommen, medens deres Brøder endnu levede, vilde det ingen Rød have haft, men nu, da han var død, stod han ikke til at hjælpe; Kristus kendte det Modfatte ved at opvække ham fra de Døde.

Kaar Alt er ude, hjælper Jesus. Da Diskias's Pine allerede vare kristne, da den blodstøtke Kvinde havde opbragt Alt, hvad hun eiede til Væghjælp, da Enken af Rain fulgte sin Sønns Vagvaare ud af Staden, saa kom Jesus til og beviste sig som den, der kunde hjælpe, naar Alt var ude. Og saaledes vil han gjøre og gjere ham frendeles.

Siger du: „Gud være lovet, der er endnu Horn i min Vade og Pi i min Hjelver; endnu er der da ingen Rød paa Jærde.“ saa har Jesus jo heller Jætet at gjere hos dig. Men lad Røden indtræde, dit Horn slippe op, og dit Hjad næsten være tomt, saa falder dit Blod og du siger: „At, saa vi nu ikke snart Hjælp, saa ere vi fortobte!“ Vent, hjerte Sjæl, til der slet Jætet mere er tilbage, saa kommer Jesus. Kaar der ikke er et Horn mere at stude i Vaden, ikke en Træde mere at presse ud af Jødet, saa træder Jesus til med sin Hjælp og skaffer tilveie, hvor der slet Jætet er.

Har han ikke skabt Alt, hvad der er til, af Jætet? Den Kunst kan han endnu og bevise os det i Rødens Stund.

I Erfenen gjør Gud Undergjæringer; der lader han Manna regne ned fra Himlen og Vand :pringe ud af Klippen; der maa Englen vise Veien til Kilden, og Ravnen bringe Føde; der nærter han 5,000 Mand med 5 Brød og lader endde 12 Kurve fulde af Brødskrumler opsamlte efter Maaletid. Kaar Alt er øde, hvorfra du seer, alt Jerraad udvænt, Tag over Sovet borte, naar du i dybeste Hjerteangst udbrøder: „Hvorfra skal jeg i denne Erfen tage Brød til Føde for mig og mine Børn?“ saa sender Gud dig Brød. Enten lader han det falde ned fra Himlen til dig, eller han lader sine Engle bringe dig det, eller selve Sulten maa træde i Brødet's Sted og give dig Næring.

Anders ikke over, hvad jeg siger. Gud gjør hver eneste Dag Undergjæringer. Troc du ikke derpaa, saa ste de heller ikke. Guds Haand med dens Undergjæringer straffer sig netop saa langt som din Tro paa hans Vilje og Evne til at gjere Under. O, vilde du dog blot lade Gud roade! Kaar Alt er gaaet op, er der dog endnu rigeligt Brød i hans Jerraadskammer, og Vand i Overflod i hans Kilder. Kaar Angstens Svød er ved at kvæle dig, saa drøger han, hvad du behøver, op fra Døbet. Vi du, til det er rette Tid for ham; Marias Tid maa rette sig efter Kristi, og ikke hans efter hendes. Alverden maa kjende din Rød, saa har Gud Være af sin Hjælp.

Hvortil Galtvert? Trar du, tager du ikke Flugten eller tager Loalmodigheden. Gud bier ikke forlange, omend det maatte synes dig saa, han gaar kun frem med Besindighed. I sin Alviddom ved han netop at træde til, naar hans Time er kommen; naar Sagen er kommen paa Spidsen, naar det er kommet til det Hderste, naar Undergang synes uundgaaelig.

Godt siger David? Ku er Herrens Time kommen; thi de have franset hans Lov. Og gjennem Esajas siger Gud selv (angaende Sennarib's Overfald): „Ku vil jeg gjere mig rede, nu vil jeg opvæle mig, nu vil jeg opvæles!“ Hvorfor netop nu, hjerte Herre Gud? Jærdi Vandet er udvænt, og Bajan og Karmel ligger øde.

Omend Alverden skulde opgive mig og sige: „Der er ingen Redning mere!“ vil jeg ikke tvivle paa Guds Almagt, men sige: „Hjælp mig, Herre, din høire Haand formaar at anvisse Alt.“ Han slipper ikke det Barn, som lider paa ham. Det er jeg vis paa.—(Henrik Müller.)

Det 4de Bud.

„Hæder din Fader og din Moder, at det kan gaa dig vel, og du maa

lange leve paa Jorden.“

I dette, som i alle de øvrige Bud træder Herren os imøde som den absolute Majestet med sit bestemte: „du skal.“ Dette Arav træder ogsaa bestemt frem i den anden som i den første Tænde af den Lov, i hvilken han odenbarer os sin Vilje.

Jæt nu ret af forstaa og føle Bærgten af det 4de Bud, hør vi forstaa os den Særstilling, som det indlæger i Guds Lov. Medens han i de tre første Bud træder for sig selv Menneskets hele og fulde Væsen, idet han i det første Bud træder vor Hjertes hele og fulde Hængsel; i det andet vor Munde Tale, saa den maa kjende til Vopriisning af hans Rømt; og i det tredje vor Tre og Hjerte for sit Ords Tale til os. — saa indlæger han i det fjerde Bud vor Jerråd som sine Jerrådsteranter og beklæder dem med en saadan Bærdighed, at de kan og skal forlange Være, Hængsel og Udighed af sine Børn paa samme Maade, som han forlanger det af os.

Hvortil denne Bærdighed skal aflades Jerrådsteranter, naar Gud for etvært Værn med dette Arav: „Hæder din Fader og din Moder. Jætet Menneske i Verden skal indtage en saa høj Stilling i Børnets Sind som Jæt og Mor. Der er ingen anden, vi skulder som meget som dem; thi ingen anden har gjort saa meget for os, ingen har elsket os med en saadan uegennyttig Kjærlighed, og ingen har en saadan Omhu for os.

Uffelige de Børn, der udsender dette, og som derfor ogsaa virkeligt holder sine Jerrådsteranter i Være, Hæder, adlyder, agter og elsker dem; thi paa dem skal Gud opfulde sit Væste: „Det skal gaa dem vel, og de skal lange leve paa Jorden.“

Børnets onde Tilværelighed.

Men vi ved af Erfarung, at Børnens naturlige Tilværelighed gaar ikke i den Retning. Vi nærter allerede i en tidlig Alder hos dem, at Uegennyttighed og Uegenskab er et Grundtræk i deres Natur. Menneskets Hjertes Laster er istun end fra Ungdommen af. Derfor maa de opdrages.

Jerrådsteranter ansvarssfulde, vanstellige

Lysgave.

Opdragelsen er Jerrådsteranteres Hæste og vanstellige Udsøgnave. Det Kufaar, som der strax ender Jæt og Mor i Ansigtet, saa de ikke komme bort fra. Under Trædel af deres egen Sjæl's Fortælle siger Gud: „Jeg vil frave deres Blod af din Haand.“ (Ej. 33).

Men skal vi kunne blive rette Opdragere for vore Børn, saa maa vi selv lade os opdrage af ham, af hvem alt Jædermann er i Himlen og paa Jorden, hvorfra vi som Jerrådsteranter som et Børns Begyndelse, „at

fragte og elske Gud, om vi skal kunne have noget grundet Haand om at efterleve Guds Vilje i det Hjerde Gud. Vi studer saaledes, at den Lybighed, som kræves i det Hjerde Gud, maa hvile paa Lybighed mod Gud, som jo kræves i det første.

Saaan her staar vor Fæstelse for os og siger: „Været af mig!“ Alene saadanne Forældre, der er lærte i Guds Skole og lever i Samfund med Gud kan opdrage sine Børn til Guds Børn; thi de alene kan tilhæmsellessvis forstaa det store Ansvar, som deres Forældrenærdighed forer med sig.

Vi har vel at betænke, at Forældrenærdigheden er saa stor, at paa den grunder sig alle andre Bærdigheder haade i Kirke og Stat. I Hjemmet har vi at søge grundlaget for den guddommelige Ordning af Overordnede og Underordnede i alle Livets Forhold.

Beflagelige og Misdeelsangre er derfor de høvsige Forældre i vore Dage, at Børnene rejser Hjemme. Dvillet er dult Jald for de Forældre, som lader saadant se! Og hvilken en Masse for Børnene! Vel her saadanne Forældre og Børn betænke de straffelige Dommene, som Apostelen Lukas (v. 8) udtaler over dem, som „foragter Herredømme“ og „bespøtter Bærdigheden.“

Men Gud, som har tillot os Forældre saa stor, vanfølsig og ansværsfuld Omgave, han har til Hjælp bundet for os selv og vore Børn oprettet sin stætte iblandt os, forat vi ved indvirkendes Hjælp skal stætte toerandre. Derfor har han oprettet Stadfærdighed og indfat Været, dermed slipper i Forældre vistnok ikke fri fra Ansvar ved Opdragelsen. Det loder fremdeles til os: „I Hædte opirrer ikke eders Børn, men opirrer dem i Herrens Digt og Formaning.“ Selve Undervisningen, som man vel ved at overtage kristelige Menigheds-skoler for en stor Del Måge for, men Opdragelsen ved Hø, ved Guds Ords slittige Brug i Hjemmet, samt en kristelig Bærd, kommer vi aldrig udover eller bort fra. Vi vil jo helst ikke det, dersom vi frægter og elsker Gud.

Saa derfor Gud høre vore Fæstelse til en sand Gudsfrugt og sludskab! Amen.

R. E. Jøse.

En Drøm.

Jeg var i Strid med Djævelen. Han var langt fra mig — men sat sammen i en tyd, grand Svore om vore Fæstelse. Saa sled for at saa mig til sig — jeg sled for at han: „Skulde saa mig til sig. End om Djævelen saa jeg nogle smaa Duse. Det var klart for mig, at han sled og sled

for at komme bort til de smaa Duse, for at saa Hjælp til at drage mig til sig. Jeg sagde, væk, kommer han bare bort til disse Duse da er det ude med mig. Jeg sled og sled alt jeg orked, for at han ikke skulde saa Hjælp. Med et var vor Kamp forbi. I samme nu stod jeg i et Værelse og Satan sad ved et Bord stille og opvasket, liget indet. Jeg afbrød Tansbeden ved at sige til ham: „Det er saa travet nu Tid nu (det forekom mig at være i Kæmpe) vi laar slutte Fred for en Tid.“ Ja, det var Ord, som Djævelen var glad at høre. Han rulle sig sludfont op, som bort til mig, rulle mig Haanden, men idet han greb min Haand har jeg en Anis i Haanden (den havde jeg ikke feet for) og den forlagte Djævelen med et Raag at vride udaf min Haand. Jeg saa klart til han stivde fra mig var det ude med mig. Vi Hæmmed og stred. Jeg vrede mig i Fortvælselse. Da jeg forstod at min Kraft til Kamp var udtømmet streg jeg om Hjælp og Djævelen var forsvunden. Det er ikke klart for mig om det var paa Jesus jeg raable om Hjælp eller paa nogen som jeg hanted var i Nærheden.

Saa langt Drømmen. Om jeg end ikke er nogen „Egøst“ Træmændtuder, vil jeg forsøge at udtale denne Drøm og vil derfor bede om Glæde i Herald for Drømmen og min Udtydning eller Værdom af den.

At Djævelen gaar omkring som en brølende Løve søgende hvem han kan vovsige er nu en fastslaaet Sandhed af vor Gud som erkendes af alle Guds Børn, og som til deres Sorg stadfæstet sig daglig, og derfor har og Hærligheden tilkænt os: Saa ger og leder for at I ikke skal falde i Fristelser! Den tynde, granne Enor som holdt Djævelen og mig sammen er den Djevleart Arvefæden, som vi maa høre paa, selv om vi ere Guds Børn. Formedelt denne Arvefæden har Djævelen saa let at drage paa os, Svad er for os at gøre for at vi ikke skal lades af den Duse? Vi skal altid huske paa denne „lynde Svore“ som Djævelen saa gjerne vil tage i sin Hæmsle. Vi skal altid huske, at vi paa Grund af hans Had til Gud og os vi derfor gaar i Hæd hvor vi gaar. Vi skal altid huske: „At Satan allevegne staar helen med sin Vænk.“ — Vi skal vovge, saa vi altid kan se hans tuse Vilt i dette og hint. Altid stride mod. Saa Djævelen inod, siger Guds Ord. Han forlæger alle sluch, gaar til „sine“ og laar Hjælp for at drage os til sig. Al, hvor mange Hjælperopper bruger ikke den Duse for, at saa os alle vort til sig! Hvor mange Hjælperer der ikke den Duse for at saa vore Hære luge over paa sin Side. Jo selv de Hære Børn maa behøves med

alleslags Jantet for at saa deres Sind verstiggjort, og saaledes glæmme sit Svabelste. Om jeg ville til at opregne bare en Tusindedel af det, som er i Djævelens Hæmsle for at drage vore Børn og Ungdom til sin Væit saa blev jeg ikke lærdig paa et Aar, om jeg saa brugte hver Dag dertil. Den som vil bruge Guds Ord som Svad vil se alle Svare som opstilles for at fange Guds Børn. Men ogsaa vovge og skrige om Hjælp. Ja, skrige om Hjælp for at se. Hæst, at vi, overlodte til os selv, er blinde. Saa, at Jesus maa hjælpe os at se. At Djævelen for nogle Minutter forsvandt, forlod mig, og med et sidder pænt ved et Bord inde i et Værelse, skal være os til Klæde, at saa han ikke saa os jaldt paa en Waade, begræder han en anden Jaldtplan; dette ser vi jo, og af Jesu og Satans Kamp i Erken, paa Tempets Indgang, paa Hæret, og saa han ikke ved aaben Strid vinde, kommer han saa ven og pænt til os. Vad mig i Hærtigaende nævne tre Ting, hvor Satan pænter sig op og kommer til os for at vinde os. Se til denne „ufunde“ Vælfælsesbevægelse Verden rundt. Disse „Tunge-Talere“ og i Politikken Socialismen. Hvor ven er han ikke pænt og tilstæder ved disse tre Bevægelser? Men lad os ikke være saa dumme og tænkloste, som jeg var, selv at høre til Fred. — Nei, altid i Strid med Satan, paa hvad Waade han kommer. Svad gjør den, som for Freds Skuld ikke vil stride mod falsk Være? De lader til at holde Fred med Satan. Alle, som laar af det allerringeste af Guds Ords rene Være boder at holde Fred med Satan. Det var jo jeg, som gjorde Forslag til Fred. Satan sad rolig. Gjør ikke alle, som tier stille til alt, som er mod Guds Ord det samme? Gjør ikke de stiftende Forslag til Fred med Djævelen? For at Satan kan være rolig og lade „sine“ saa maa han først saa „sinen“ af vor Haand, den Anis, som har „En“ paa begge Sider, saa Gudsordet fra os, enten saa det helt bert eller saa det forfaldet. Vi ser jo at skulde jeg og Satan holde Fred „en Tid“, greb han efter sinen endfont det ikke berte med i Fredsforlaget. Han ved skal vi — han og jeg — have Fred, maa jeg have „sinen“ fra ham. Ja, det er det store rene Guds Ord han vil have fra os. Men Hære lad os skrige til Jesus om Hjælp. Ikke Hæmsle alene, da er vi tilfaldt falden og fangen. „Vor egen Magt er indet værd.“ Skrig til Jesus om hans Hjælp og Satan tager Hængen. Vad den Hæmslud høre at vi raaber paa en stærkere end ham.

Jeg kan ikke her undlade at vege paa at Satan vil have Guds Ord fra os ved vort Skolestuen. Skolen

uden Guds Ord vil han have. Op til Strid at ikke det tvæggede Sværd skal tages fra os eller slæves. Vad os saa kristelige Skoler, hvor Børnene kan opdrages, opvædes ved det rene Guds Ord! Ser I da ikke alle I, som lader edet nære med Statskolerne at I slutter Fred med Satan? — Han er Guds Ord Hæst og er saa glad i alle, som ikke vender sig om Guds Ord — glad i alle, som lader Guds Ords Være ligge nede og kun straver med de gudløse Skoler. O, slut ikke Fred med Satan!

J. J. Ellertsen.

Intet nyt.

Det er intet nyt de fastaldte „liberale Fæstelse“ opværet med, naar de i vor Tid i Tale og Skrift gjør sig brede over nye Opdragelser, som de mener at have gjort, for derved at omstøbe det gamle Evangelium. De samme falske Værdomme har været oppe i Tiden før, og det er kun gamle, rustne Saaben, som de grater op igjen og opværet for igjen at frembyde som nye Været. Saaledes ved vi, at indenfor den reformerte Kirke er der mange, som nægter kristi sande Guddom. De anser vel Kristus som en stor Været, maatte den største, men nægter, at han var sand Gud i Lybhed med Fæderen. De nægter ogsaa kristi stedfortrædende Videlse som en Forsoning for Verdens Sand. De, som gjør sig til Tolomænd for saadanne falske Værdomme, blir gjerne anset som store og lærde Mand, og Menigheden loder efter dem. Men dette er dog indet nyt. Hæstfæret Christ, som var en samtidig af Apostelen Johannes, fornæggede aabenbart kristi Guddommelighed og „Væden paa Korset sagde han var blot en menneskelig Vænsjæbne uden forslende Betydning.“ Arius i det 4de Aarhundrede fornæggede ligeledes kristi Guddom.

Men hvilke Hæmslængre Fæstelse kan ikke saadanne falske Værdomme afstedkomme. Herom skriver Luther følgende: „Dvillet fortræffeligt Skin havde det ikke, naar Arius og hans Tilhængere mod Troen paa kristi sande Guddom lærte, at Kristus maa sættes over alle Engle og Skabninger, og at alt Herredømme og Magt i Himmeien og paa Jorden tilkom ham, ja at han ogsaa i alle Ting var Gud lig, det alene undtagen, at han ikke var „homonius.“ det er, i et, udelst, guddommeligt, evigt Væsen med Fæderen, hvilket var saa aldeles enigt, at det ikke kunde meddeles Hære; og det vilde være formoget (lærte de), om man skulde sige, at et Vænsjæ af Naturen var Gud osv.

Med saadant Skin blev saa store Skoler af kristne forfæret, at det endog kun var saa Biskoper, som blev

ved den rene Værelse og Tro. Og siden efter trængte denne Gist ind hos de flage Føll i Kien og Grafenland, indtil Muhammed med sine Saracener og Turker jammerlig forførte den stærke Del af Beeden."

Uudfyldninger.

Tog i. Off. Kirkegang og Gang til Forretningen. Over Morgten er Manden i sin Forretning; intet holder ham borte fra den uden en alvorlig Sygdom. Han kan løse sig uoplagt, men han gaar. Han kan have Hovedpine, men han sætter isei. Og naar han er der, hvor er han ikke interesseret — hvor er han ikke slagt, optagen, spafret! Det er Forretningsgang. Og tog nu den samme Mand og se paa hans Kirkegang. Hvilket Modfatning! „Jeg har Hovedpine, jeg tror ikke, jeg vil gaa til Kirke." „Det regner saa, og det er saa koldt, jeg vil ikke vove mig ud." „Jeg føler mig træt, jeg vil blive hjemme og hvile." Og ofte, naar han gaar, hvor strækker han sig ikke, ser sig om og lader Tankerne fare om!

Ja, siger du, men et er Forretningen, som vi maa hylte; vi vil milde vor Plads eller vore Penge; — og det andet er — nu vel, hvad er det? Er det en vigtig Ting? Er det ikke Guds Forretning? Er det ikke en meget hellig, en meget høitidelig, en meget tvingende Sag? Afhænger ikke Sjælens Velstand deraf? Kan det utvæstet forkæmnes? Tænk paa din Frelseres Død i Kalafias: „En Søn erer sin Fader, og en Tjener sin Herre; er jeg nu Fader, hvor er den min Værelse, og er jeg Herre, hvor er da min Tjener?" — „Missionæren."

Godt Svaret.

En fattig Armander bad sin katolske Prest om Lov til at læse Bibelen. „Nei," sagde Presten, „Bibelen er bare for de geistlige og ikke for saadanne som dig."

„Ja saa?" svarede Manden, „men der haar jo skrevet, at man skal indskærpe sine Børn Guds Ord, og katolske Prester har jo ikke Børn!"

„Men, Hærr Mand," sagde saa Presten, „du kan jo ikke forstå Bibelen! Den er ikke skrevet for Føll som dig."

„Ja, men naar jeg ikke kan forstå den, kan stader den mig jo ikke; men det, som jeg forstaaer i den, har jeg godt af."

„Hør nu, Mand," var den geistliges Svar, „du maa gaa til Kirke, og Kirken skal undervise dig, Kirken skal give dig Guds Ords Værelse."

„Hvorfor tager du Kirken Værelse om ikke fra Bibelen? De maa undervise mig, Hr. Pastor, — men jeg vil dog langt hellere saa beholde selve Værelset."

Bort Arbeidsfelt.

Oregon og Columbia River.

Specialkonferensens Møder i Dal Point, Wash., den 28de til 30te April 1908. Strødmøde holdes paa samme Tid og Sted. Forhandlingsgenstand for Strødmødet: „Den kristne Menighed." Pastor White prædiker. Pastor Hagood holder Skriftsælen. O. J. Preidit, Sec.

Tacoma.

Ungdomsforeningen „Concordia" besluttede ved sit sidste Møde at sætte isei med en Indsamling til Bedste for Joan Jacobsen. Det vil erindres at denne unge Mand for nogle Maanedes siden mistet sin ene Fod ved at blive overført af „Internban." Tanken er nu at hjælpe ham til at saa sig en Sko. Han er en arbejdssom og brav ung Mand og sikkerlig vil alle som har Hjerte for en god Sag være med at hjælpe ham. Vi stiller ikke dette som noget Optraad til „Herald's" Læsere i Almindelighed, men ønsker blot at anbefale Sagen til vore Læsere i Tacoma, saa at Indsamlingen kan gaa let fra Haanden her. Er der nogen udenbys som vil være med sin Bidrag sendes til Foreningens Formand, Dr. T. G. Kagelesen, 1616 So. 3 St., Tacoma, Wash.

Kvindeforeningen holdt sit Møde Torsdags Eftermiddag, den 26de Mars i Kirken „Parlors." Bæretider var Mrs. Colbo og Mrs. M. Strum. Der var omkring 60 tilstedeværende. Et nyt Medlem blev optaget, nemlig Mrs. J. Nelson, som bor paa 1333 So. Yakima. I denne Forbindelse er det glædeligt at kunne berette, at „Herald" fra nu af skal saa Lov til at besøge Nelsons hjem hver Uge. „Kirketidende" har her allerede i mange Aar været en Hjælpemænd Ojst.

Pac. Lutheran Academy „Band" og Orkester gav Fredags Aften i forrige Uge en meget vellykket Koncert i Vor Frelseres Kirkes „Parlors." Forenden ovennævnte Organisationer deltog ogsaa Miss Olga Rindles, vor dygtige Musiklærerinde ved P. V. A., Prof. Olof Bull og Pastor Preus, desuden en velindøvet Dameorkester fra Akademiet.

„Song Service" holdtes i Kirken Søndag den 29de Mars. Kirkeforet har gjort store Fremstridt i den senere Tid og det er rigtig opløstende at høre til dets Sang. Naar vi nu ved Singsforeningens Hjælp haar vort nye Orkester og vore dygtige Organister kunne gjøre endnu mere for at fremhjælpe Salmesangen og

forhøje Høitideligheden ved vore Gudstjenester. Menigheden sendte for ikke saa lang Tid siden gennem sin Sekretær Sangforet en Takke-skrivelse for at vise sin Paakjendelse af dets Fald og Jæret. Naar Gud Fremdeles gjøre de unge villige til at yde denne Hjælp.

Clalla.

Clalla Menigheds Kvindeforening haade arrangeret en festlig Sammenkomst i Kirken Torsdag den 28de Mars. Den pene og rummelige Kirke var vel fyldt. Antallet af de tilstedeværende ansløges til ca. 175.

Boade Kvindeforening og Menighed arbejder ivrigt paa at fuldføre sin Kirke, som blev paabegyndt sidste Øst. Det er det tvævendige som haar igjen at fuldføre.

Næste Gudstjeneste i Clalla holdes 2den Paaskedag Formiddag og Aften. Den sidste paa Engelsk.

Oakland.

Ved Missionsgudsstjenesten den 15. Mars indkom der til Indremissionen \$15.10.

At Besøgende kan nævnes Pastor og Mrs. Eger fra Los Angeles, Stud. teol. Theo. Doblen og Mr. Jølsen fra Wendell, Minn., og Past. Varlen fra Sacramento. Til alle disse kommer vel Herald og vi sender dem en venlig Hilsen og Tak for Samværet i det forrige Oakland.

I Mars Maaned blev 10 nye Medlemmer optagne i Menigheden. Vi haade blot 5 at begynde med og kan altsaa sige at Menigheden den første Maaned voksede 200 Procent.

San Francisco og Oakland gjør store Forberedelser til Maadens Ankomst den første Mai. Der skal holdes Fæst hele tre Dage til Ende. De flinke Californidamer har endelig faaet igjennem den Bestemmelse, at beruende Drikke skal være bannlyst fra alle offentlige Fæstter og Banfæstter. Paa den anden Side har Saloonerne gjort store Forberedelser og venter sig en rig Øst af Sægtternes Besøg.

Der var stor Excitement her i Buen forleden da den berømte Amerikanske Thomas Automobile dampede op til Broadway og 12te Gade. Den er som beruendt den første i Rappøbet fra New York til Paris. Herfra skal den transporteres til Valdez, derfra landvejen over Tanana til Rome og saa over Vering-Strædet til Sibirien. Den kommer til at passere Teller og umuligens se indom til Reindeer Stationen.

Selva, North Dakota.

Hærr Herald:—I No. 11 af Herald, som netop er modtaget er der en Korrespondance fra Rockdale, Dane Co., Wis., undertegnet Johannes Holvorson.

I de Zmaastykker, som han skriver om de forskellige Steder er der ogsaa en om Whitewater, Wis. Undertegnede, som betjente Whitewater Menighed i fem og et halvt Aar tror, at det er retfærdigt at komme med en Oplysning i Kaldning Hjøbet af Baptistkirken og gjøre en Rettelse.

Whitewater Menighed haade i mange Aar sølt Søvnnet af egen Kirke og ofte talt der om hvad der kunde gøres. I 1904 var det paa Tale at købe den gamle Methodistkirke, et Menighedsnøde holdtes og en Komite udnævntes, men vi kunde ikke dengang saa Stjæde paa Grund. Siden kom denne Friendent ind i et Lydske og fulgtes uden at nogen i Menigheden vidste om det. Saa var den Anledning lagt. Men nu var Interessen for egen Kirke væk, og der var flere ubrugte Kirker i Whitewater. Baptistkirken blev nu nævnt, men der var vel ingen af os, som troede, at det vilde være muligt for vor lille Menighed at købe Fiere af den pragtfulde Kirke. Men hvad sker? Den Mand, som gav \$1,000, og den, som tilbød \$500 underligger om Kirken er tilsalgs og paa hvilke Betingelser. Medens disse Underføgesser er igang indtræffer Prestefæstte, og nu da Menigheden er bleven Eier af den pragtfulde „centralt beliggende" Kirke, er det ikke at undres over at Whitewater Menighed „har faaet nyt Liv og Kraft."

Kirkelien angaar den sidste Del af Beretningen om Whitewater. J. S. Krivier: „Den Menighed, som i sin Tid tog fra den gamle nærløse Kirke, er nu opløst, og den gamle Kirke haar ubrugt. Saaledes gaar det samme Liden; at tilværende sig Guds med Hættelise blir ingen til Besigtigelse." Det er sandt, at „Den Menighed . . . er nu opløst," men Beretningen „som i sin Tid tog fra den gamle nærløse Kirke" stammer ikke med Historien. „I sin Tid" var Kirken ikke færdig, dertil var der Hjøbet paa den. Man blev da forsligt om, at den Part, som beholdt Kirken skulde give den anden \$200. „Den Menighed, som nu er opløst" overtog Kirken med de Forpligtelser, som der var paa den, og den nærværende Whitewater Menighed fik \$200. Omkring \$100 af disse Penge var i Menighedsklassen da Undertegnede forlod Whitewater.

18de Mars, 1908.

O. J. Kree.

En god Præst.

Net som det er, finder vi i de forskellige kirkeblade lange Udbredelser om, hvad de forskellige Klasser og Tilhørere venter af sine Præster. Og det er både lærerigt og underholdende at læse om, hvad de forskellige Menneſker mener med: „en rigtig Præst.“

De fleste af de Klager, som anføres mod Præsten, er de usædvanlige. De forlanger ikke af sin Præst hvad de skulde og burde forlange af ham.

Den Hæder „gode Præst“ er den, som betragter sig selv som Herrens Tjener. En saadan vil derfor ikke forkynde noget fra sin Prædikestol, uden Guds rene og sande Ord. Saadanne Præster er noget sjeldne i vor Tid, delvis af den Grund, at der ikke er stor Erfersbergsel for dem.

En Præst er menneskelig, og ofte fristet til at lade sig paa Sandheden for at behage Tilhørerne. Han jagter efter Popularitet og for at opnaa dette, ofrer han gjerne det, som tjener til at gjøre en Præst Hæder og god. Men hvilket Offer er dog ikke det! Det kan vel tjene til finelig Bindning, men det nedfalder jo Guds Bredde over ham.

Tilhørerne kan vel være fornøjet med den magre Kost, de faar, og tror, at det er tilstrækkeligt, men deres udsædte Sjæl jultter dog lidt efter lidt tilbøde. Det Spørgsmaal, som en Præst altid burde gjøre sig selv et dette: ikke hvorledes han skal behage sine Tilhørere, men hvorledes han skal fremme dem i sand Gudsdyrkt. Han bør tage Apostelen Paulus til Eksempel, som blandt sine Tilhørere ikke agtede sig at vide noget til Salighed uden Jesus Kristus og ham korsfæstet. Guds Ord bør være den Ledestjerne, hvorefter han gaar. Og hans Forkyndelse maa være i Overensstemmelse dermed. Han skal hverken tage noget fra Guds Ord eller lægge noget til. Derfor han da i Samvittigheden er bundet af Guds Ord og saaledes forkynnder alt Guds Raad til Salighed, og intet andet, da er han en god Præst. — (Luth. Brev.)

Eksempel til det 4de Bud.

En gammel Doktor har fortalt følgende Begivenhed fra sin Barndom:

„Paa en hed Julidag traf jeg tof ved vor Gaard eller Farm min Far, som var paa Veien til Byen. Det var henimod Aften, og da han saa mig, sagde han noget usædvanligt: 'Jeg skulde sulte, at du kunde bringe denne Væske til Byen for mig; jeg vilde gaa selv, men jeg er ikke frisk idag.' Min første Tanke var at komme med Hænderbæring og se til at slippe. Jeg var tolv Aar gammel, jeg havde ikke megen Lust til at arbejde og havde

de fra den tidlige Morgen været med at hærge Sø; jeg var støvet, træet og tørst og længtes efter min Aftensmad, og nu skulde jeg endnu gaa den lange Vej til Byen. Men der var noget i mit indre, som afholdt mig fra at svare uvilligt. Jeg tror, at Guds gode Engel bevarede mig. 'Na ja, jeg skal nok bære Pæken, Far,' sagde jeg hjertelig og tog den af hans Haand. Da lagde han saa venlig sin Haand paa min Arm og sagde: 'Jeg takker dig, min hjære Gut, du har ogsaa altid været mig en god og lydlig Søn.'

„Da jeg kom hjem, saa jeg mange folk forsamlede foran Huset. Da man saa mig, kom en Mand straks hen imod mig og sagde: 'Stakkars Gut! Keppe var du gaaet afsted, før din Far faldt død til Jorden. Du faar ikke høre flere Ord af hans Mund.' Jeg er nu en gammel Mand; men aldrig skal jeg opføre at erkende min store Takskyldighed for den Guds Raade, at jeg fik et saa hjært Ord af min Faders Mund som fort før hans saa hastige Afsted: 'Du har ogsaa altid været mig en god og lydlig Søn.' Na, mine unge Venner, kan Gud ved, hvor længe vi kan faa beholde vore Forældre. I ser nok, hvad jeg mener. Gode, som foragter det 4de Bud, kan ikke vente, at det skal gaa dem vel.“ — (Der Rinderfremd.)

Brøderfjærlighed.

Drager man gennem en Kirkes Række nok saa mange lige lange Linjer, bliver de dog alle nødvendigvis samlede i Midtpunktet og kan ikke adskilles uden at drages ud af Centrum. Saaledes kan en kristen heller ikke uadtrage sin Bror sin Kjærlighed uden at fjerne sig fra Gud; thi han er al Kjærligheds Midtpunkt. — (S. Arud.)

Den Mand, hvis Synd har skadet ham selv alene og ingen anden maa have levet i en anden Verden; han har sikkert ikke levet i vor.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER OG MENIGHEDER.

Bellingham.
Thoms lutherske Kirke, Grand St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aftengudstjenester i det engelske Sprog. Søndagsskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2703.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedens; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maanedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.

Chinook, Wash.
Chinook Ev. Luth. Menighed—Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. Søndagsskole Kl. 10 Form.
G. J. BREVIK, Pastor.

Genesee, Idaho.
Vor Frelzers—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagsskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Maanedens. Søndagsskole før Gudstjenesten.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel og Howell.
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form.

Freeborn.
Gudstj. 1ste og 5te Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TERNAGEL, Pastor.

Sacramento, Cal.
Vor Frelzers dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3die Søndag i hver Maaned. Kl. 11 Form og 7:30 Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, H. af 9de og J Sts.

Suisun.
Livermore, Pleasanton, Paso Robles, San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tillysning.
W. A. LARSEN, Pastor.

Seattle.
Immannels lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., Lake Union car.—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1216 Thomas St. Tel.: Main 4433.

Newman, Cal.
Gudstj. 1ste og 3die Søndag i hver Maaned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagsskole Kl. 1.

Los Banos.
Gudstj. 2den Søndag, Kl. 2. Søndagsskole Kl. 1 Efterm.

Stockton.
Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.
H. W. SØRENSEN, Pastor.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelzers Kirke, Hjørnet af E 16 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sparrvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedens.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maanedens, Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag

i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.
Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 15th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 3148

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.
Services the 4th Sunday of every month at 3 p. m. and 8 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.
Brevik, G. J., Chinook, Wash.
Bækkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, A. O., 1818 Donovan, So. Bellingham, Wash.
Bllicher, P., Botell, Wash.
Baulson, H. E., Silvana, Wash.
Christenson, M. A., 523 Athens Ave., Oakland, Cal.

Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.
Dale, J. O., 5631 Clement Ave., Tel. Main 5223, Tacoma, Wash.
Eger, Olaf, 923 E 27 St., Los Angeles, Cal.

Foss, L. C., 2530 Lombard Ave., Everett, Wash.
Gransberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.
Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og H 1729. Portland, Ore.
Hustvedt, S. B., 927 34th St., Oakland, Cal.

Harstad, B., Tel. State 64, Parkland, Wash.
Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
Holden, O. M., 814—5th St., Coeur d'Alene, Idaho.
Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.

Ingebritson, H., Fir, Wash.
Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
Larson, W. A., 1405 O St., Sacramento, Cal.
Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.
Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2703, Bellingham, Wash.
Pedersen, N., 1988 Maple St., Tel. Home 1218, Santa Barbara.
Preus, Ove J. H., 1112 S. 16 St. Home Phone: 1117.

Stub, H. A., Tel. Main 4433, 1216 Thomas St., Seattle, Wash.
Stenson, H. W., Box 4, Newman, Cal.
Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.
Kasserer for Indremissionen i Pacific Distrikt
T. K. SKOV
2138 South J Street

Kriſtenløbet.

„Forat jeg kan fuldkomme mit Løb med Glæde“ (Ap. Gjer. 20, 24.)

I et Bæddeløb er det den sidste Del af Løbet, som bedst viser, hvorvidt den løbende vil tabe eller vinde. Dette er ogsaa Tilfældet med de kristnes Løb. „Mange løber vel, men kun en faar Krønen.“ Paulus havde sat hele sin Sjæl ind paa at vinde, forat Kristi Krønne maatte aare ved ham, og allerede i Forvisning om Seiren, kunde han skrive til Timoteus: „Jeg har stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet og bevaret Troen.“ (2 Tim. 4, 7.)

Det er af megen Betydning at komme ud af den Vildfarelse, som adskillige faar i, at Løbet er et evigt Liv. Paulus løb ikke for at vinde et evigt Liv, men fordi han havde vundet det. Det evige Liv faar vi ikke ved nogen af vore egne Fortjenester, det er en Gave af uforfaldt Naade ved den Fortjening, som er i Kristus Jesus.

Men naar vi har modtaget Frelsen i Kristus ved Troen paa hans Blod, har vi dermed faaet Adgang til Livet; og stort er det Ansvar, den troende bærer. Det er udsøndigt at betænke, at kun med Karsaagethed, Væn og Lydighed mod Ordet vil vi være istand til at „fuldkomme Løbet med Glæde.“

Mange begynder paa Løbet med et glad Hjerte i Jesu Hjerteligheds Kraft; men snart støder de paa en Banfælighed; deres Tro blev sat paa Prøve, og de blev aldeles mismodige og forklumte derved. Andre havde maaske løbet vel i adskillige Aar, og meget tudede paa, at de skulde gaa ud af Løbet som Seierherre, men da gik deres Sol ned lige med et — Satan lagde en Snare for deres Fod, og de faldt i den.

Støren bliver bestandig mindre, kun nogle faa holder ud. Og hvad er saa Kilden til deres Udholdenhed? Har de et større Forraad af Kraft? Tilvisse er dette ikke Grunden; thi det er kun ved Guds Naade, som i Tillid til og i Troen paa Guds bevarende Kraft, at de vil være istand til at „fuldkomme Løbet med Glæde.“

Og intet Under, at Satan lægger Hindringer paa vor Vej; thi han ved nok, at naar vi løber vel, da vil vort Eksempel drage flere efter; derfor finder han paa de tusende Kunstter for at hindre os i Løbet.

Det tilkommer os derfor „ikke at være overmodige, men at frugte;“ thi „hver den, som høffes at staa, se vel til, at han ikke falder.“ Over Dog maa vi bekjende, at „i os, det er i vort Næb, vor intet godt,“ og at vi trænger fuldt saa meget til Guds bevarende Kraft ved Slutningen som

ved Begyndelsen af vort Løb. Dog, Satan er en overvunden Fiende, og „større er han, som er i os, end han, som er i Verden,“ og har vi lagt vor svage Naad i Guds Almagtshaand, da skal „han, som er mægtig til at lade os Raade rigelig tilfløde os,“ og som ved sin Kraft er mægtig til at bevare os fra Fald, opfylde for os den Væn, som en gammel troende bad: „Og nu, Herre, giv mig Raade til at ende vel!“—Bed G. S. i „Kl.“

Modtaget til Skoien.

M. L. Anderson	..... \$ 25.00
O. J. Colton	..... 5.00
Ved Past. Holden fra—	
Jens Pederson	..... 100.00
Th. Weiseman	..... 5.00
Paa T. C. Satras Liste—	
G. C. Hoffa	..... 25.00
Conrad Lien	..... 2.50
T. Gilbertson	..... 10.00
E. O. Erickson	..... 36.00
Miss Anna Tenwick	..... 100.00
Ole Gunderson	..... 500.00
M. Knudson, Kasserev.	

Den kristne kan ikke gaa gjennem Verden uden Graad; men han græder dog ganske andre Taarer, end Verden i dens Vedrøvelse. Der Kristus Taarer er blandede med himmelst Trøst og Naad, og de blive af tørrede af Herren.

Landsmænd.

Hvis de ønsker at bo paa et Sted hvor eders Børn har rigelig Adgang til saa en god Skoleuddannelse, saa kom til Parkland, Wash., og jette eder et Sten ud, til rimelig Pris. For Lotter eller Land i større eller mindre Stykker bør man henvende sig til John Stenderue som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Kulturs Office, 402 Vernice Bldg., Tacoma, Wash.

Gaa til

Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med et stort Lægekabinet samt for uortte Familie Mediciner af alle Slags — saasom: **Sofmansdraaber, Raftadraaber, Rigabalsam** etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om Anfes.

Post-Ordre eftersendes pr. Omgående. Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1433 1st Ave. Sj. Fifth Street
Seattle, Wash.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Dr. E. J. Torrey; Practice limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

HOTEL GORDON

1305 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Room per Day, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed Embalmer
STANWOOD - WASH.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

ROBT. W. COLLINS
Suite in Wiggert Bldg.
handler med Real Estate og faste Landejendomme. Laan
COEUR D'ALENE, IDAHO

Portsmouth
HOTEL AND CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
P. P. Paulsen, Prop.

W. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Streb eller her Katalog af Glasbænk, er Glas, Krykker, Mikroskop, Teleskop, Ver. Gennemsigtige, Biler, Præstetale og Skrifteb. Streb navn til os.

Billedbilleder Hvercent og Landstads malerier udføres godt og billigt. Du betalte gennemskud. 11 Næst København. De bedste Malerier udføres. Streb eller Katalog til Arne Berger, Kunst. 344 Wash. Str., Portland, Oreg.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposito N. P. Depot
Transients a Specialty
Free bath.

Dr. Hartman

Examineret Læge
Fra Kristiania Universitet.
Turfet 171 Independent 16
Stanwood, Wash.